

ת"פ 28062/08/12 - מדינת ישראל נגד הוד תדלוק ומסחר בע"מ, בעז ארד

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 28062-08-12 מדינת ישראל נ' הוד תדלוק
ומסחר בע"מ ואח'

בפני
המאשימה
כב' השופטת עידית איצקוביץ
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אסף תומר

נגד
הנאשמים
1. הוד תדלוק ומסחר בע"מ
2. בעז ארד

גזר - דין

1. ביום 10.3.2016 ניתן פסק דין על ידי בית הדין הארצי לעבודה שבו התקבל ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין של בית דין זה (להלן: "**פסק הדין שבערעור**").

בפסק הדין שבערעור הורשעו הנאשמים בעבירה של העסקת עובד בעבודת לילה לפי סעיפים 22(א), 26(א) ו-27 לחוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א-1951 (להלן: "**חוק שעות עבודה ומנוחה**"). כן התקבל הערעור על העונש שהוטל על הנאשמים בגין הרשעתם בגין אי תשלום שכר מינימום לפי סעיפים 2, 14 ו-15 לחוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987 (להלן: "**חוק שכר מינימום**") באופן שגזר הדין יבוטל והתיק יוחזר לבית הדין האזורי לצורך גזירת דינו של כל אחד מהנאשמים בנפרד.

2. אשר לעבירת אי תשלום שכר מינימום טען ב"כ המאשימה כי תכלית חוק שכר מינימום היא להבטיח קיום מינימאלי בכבוד, קל וחומר שעה שמדובר בעובדים קשי יום המועסקים בעבודות פיזיות מאומצות כעבודתו של נפגע העבירה, מתדלק בתחנת דלק. עוד טען ב"כ המאשימה כי אי תשלום שכר מינימום היא עבירה כלכלית בין החמורות ביותר. אם היו לנאשמים טענות כלפי העובד היו הם זכאים לפעול בכל דרך אך בכל מקרה לא ניתן לשלם פחות מהשכר המינימאלי המגיע לעובד.

ב"כ המאשימה ביקש לגזור את עונשם של הנאשמים, כל אחד בנפרד, בסכום שנע בין 20% לבין 40% מהסכום המרבי הקבוע בדין, **דהיינו קנס עונשי נפרד לכל אחד מהנאשמים** בין 45,200 ₪ לבין 90,400 ₪. זאת בנוסף על התחייבות להימנע מכל עבירה על חוק שכר מינימום במשך 3 שנים.

3. אשר לעבירה על חוק שעות עבודה ומנוחה טען ב"כ המאשימה כי מדובר בעבירה שבוצעה ביחס לעובד מוחמד מנסור במשך שלושה חודשים - מספטמבר עד נובמבר 2011. בסך הכול 26 עבירות נפרדות, בזמן שהקנס המקסימאלי לגבי כל עבירה עומד על 14,400 ₪ ו/או מאסר של חודש אחד.

ב"כ המאשימה הפנה לתכלית הסוציאלית של חוק שעות עבודה ומנוחה, כפי שהודגשה על ידי בית הדין הארצי לעבודה בפסק דינו. זאת משעה שצוין כי עומדת האופציה של בקשה להיתר.

נוכח כל האמור ביקש ב"כ המאשימה כי הענישה תיקבע בטווח שבין 70% ל-90% מהקנס המקסימאלי הקבוע בחוק, וחתימה על התחייבות משמעותית.

4. הנאשם - בעל המניות היחיד בנאשמת 1 - ציין שכבר שילם את הקנס שנגזר עליו בגזר הדין שנתן בית הדין האזורי.

לעניין העבירה על חוק שעות עבודה ומנוחה טען הנאשם להתנהלות בחוסר תום לב של המדינה, אשר "נתנה לעצמה היתרים" ומונעת זאת מתחנות הדלק, תוך פגיעה בעובדים. הנאשם טען שמאז הכרעת הדין של בית הדין האזורי הוא הפסיק לעבוד במתכונת הקודמת וכתוצאה מכך חלק מהעובדים עזבו את העבודה.

הנאשם ביקש להטיל בגין עבירה זו קנס מינימאלי סמלי בלבד.

5. בנוגע לעבירה על חוק שעות עבודה ומנוחה קובע סעיף 22 לחוק זה:

"(א) מפעל שעובדים בו במשמרות, לא יועסק בו עובד בעבודת לילה יותר משבוע אחד בתוך שלושה שבועות".

אם הועסק עובד במשמרת לילה מעבר לשבוע בתוך שלושה שבועות של עבודה, הרי זו עבירה על החוק, ומשכך ביצעו הנאשמים יותר מעבירה אחת.

ברם, מדובר במסכת עובדתית שנמשכה על פני שלושה חודשים, ואני מאמינה כי הנאשם פעל בתום לב ובאמונה שהוא עוזר לעובדיו - סטודנטים או חיילים - המבקשים לעבוד במשמרת לילה.

אני מקבלת את מתחם הענישה שהציע ב"כ המאשימה, בין 70% ל-90% מן הקנס - שעמד במועד ביצוע העבירה על 14,400 ₪.

יש להביא בחשבון כי הנאשמים שינו את מתכונת העסקה מאז שנוהל המשפט וכי הנאשם הוא אדם נורמטיבי, נכה צה"ל, המפרנס את משפחתו בעזרת תחנת הדלק אותה מנהלת הנאשמת.

אמנם יש לפסוק קנס נפרד על שני הנאשמים, אך יש להביא בחשבון כי הנאשם הוא בעל מניות יחיד בנאשמת.

6. על כן אני גוזרת על כל אחד מן הנאשמים קנס בסך 10,080 ₪ בגין העסקת עובד בעבודת לילה לפי סעיפים 22(א), 26(א) ו-27 לחוק שעות עבודה ומנוחה.

7. לעניין אי תשלום שכר המינימום, העניין הוחזר לבית דין זה על מנת שיגזור את עונשו של כל אחד מן הנאשמים בנפרד.

גזר הדין שבערעור הטיל על הנאשמים קנס בסך 25,000 ₪ - שכבר שולם.

כפי שנקבע על ידי בית הדין הארצי לעבודה - יש להטיל עונש נפרד על כל אחד מהנאשמים, אך בקביעת סכום הקנס יש להביא בחשבון שמדובר באותה יחידה כלכלית, מאחר שהנאשם הוא בעל מניות יחיד בנאשמת.

על כן אני קובעת שהקנס שיוטל על **כל אחד מן הנאשמים יעמוד על 15,000 ₪**. מאחר שכל אחד מהנאשמים כבר שילם קנס בסך 12,500 ₪, הרי שנותרה יתרת תשלום בסך 2,500 ₪ עבור כל אחד. הסכום ישולם לא יאוחר מיום 10.1.17.

8. הנאשמים יחתמו על התחייבות להימנע מביצוע עבירות לפי חוק שכר מינימום במשך שלוש שנים מהיום בסך 50,000 ₪. אם לא כן, יישאו בתשלום הקנס המרבי הקבוע בחוק לעבירות אלה.

מאחר שההרשעה כוללת גם עבירה על חוק שעות עבודה ומנוחה, על הנאשמים לחתום על התחייבות בסך 50,000 ₪ שבה יתחייבו שלא לעבור עבירה לפי חוק זה למשך שלוש שנים מהיום.

הנאשמים יפנו למזכירות בית הדין על מנת לקבל שוברי תשלום ויחתמו על התחייבות עד ליום 10.1.17.

9. גזר הדין ישלח לצדדים.

ניתן היום, 07 דצמבר 2016, ז' כסלו תשע"ז, בהעדר הצדדים.